

ז,א טוב שם, משמן טוב; ויום המוות, מיום הנולדו. ז,ב טוב לקחת
אל-בית-אבל, מלקת אל-בית משתה--באשר, הוא סוף כל-האדם;
והחי, יתן אל-לבו. ז,ג טוב כעס, משחוק: כי-ברע פנים, ייטב
לב. ז,ד לב חכמים בבית אבל, ולב כסילים בבית שמחה. ז,ה טוב,
לשמע גערת חכם--מאיש, שמע שיר כסילים. ז,ו כי כקול הסירים
תחת הסיר, כן שחק הכסיל; וגם-זה, הבל. ז,ז כי העשק, יהולל
חכם; ויאבד את-לב, מתנה. ז,ח טוב אחרית דבר, מראשיתו; טוב
אך-רוח, מגבה-רוח. ז,ט אל-תבהל ברוחך, לכעוס: כי כעס, בחיק
כסילים ינוח. ז,י אל-תאמר, מה הנה--שהימים הראשנים, היו
טובים מאלה: כי לא מחכמה, שאלת על-זה. ז,יא טובה חכמה,
עם-נחלה; ויתר, לראי השמש. ז,יב כי בצל החכמה, בצל הכסף;
ויתרון דעת, החכמה תחיה בעליה. ז,יג ראה, את-מעשה
האלהים: כי מי יוכל לתקן, את אשר עותו. ז,יד ביום טובה הנה

בְּטוֹב, וּבְיֹסֵם רָעָה רָאָה; גַּם אֶת-זֶה לְעֵמֶת-זֶה, עָשָׂה הָאֱלֹהִים, עַל-
דְּבַר־תְּשׁוּבָה יִמְצָא הָאָדָם אַחֲרָיו, מֵאוֹמָה ז.טו אֶת-הַכֹּל רָאִיתִי,
בְּיָמַי הַבְּלִי; יֵשׁ צַדִּיק, אֲבִד בְּצַדִּיקוֹ, וַיֵּשׁ רָשָׁע, מֵאָרֶץ
בְּרָעוֹתוֹ. ז.טז אֶל-תְּהִי צַדִּיק הַרְבֵּה, וְאֶל-תִּתְחַכֵּם יוֹתֵר: לָמָּה,
תִּשְׂוִימוּ. ז.יז אֶל-תִּרְשָׁע הַרְבֵּה, וְאֶל-תְּהִי סָכָל: לָמָּה תָמוּת, בְּלֹא
עֲתָד. ז.יח טוֹב אֲשֶׁר תִּתְאַחֵז בְּזֶה, וְגַם-מִזֶּה אֶל-תִּנַּח אֶת-יְדֶיךָ: כִּי-
יִרְאֶה אֱלֹהִים, יֵצֵא אֶת-כָּל־סָכָל. ז.יט הַחֲכָמָה, תִּעֲזֹר לְחָכָם--מַעֲשָׂרָה,
שְׁלִיטִים, אֲשֶׁר הָיוּ, בְּעִיר. ז.כ כִּי אָדָם, אֵין צַדִּיק בְּאֶרֶץ--אֲשֶׁר
יַעֲשֶׂה-טוֹב, וְלֹא יִחָטָא. ז.כא גַּם לְכָל-הַדְּבָרִים אֲשֶׁר יִדְבְּרוּ, אֶל-תִּתֵּן
לְבָבְךָ: אֲשֶׁר לֹא-תִשְׁמַע אֶת-עֲבֹדֶיךָ, מִקְלָלֶיךָ. ז.כב כִּי גַם-פְּעָמִים רַבּוֹת,
יִדַע לְבָבְךָ: אֲשֶׁר גַּם-אֵת (אֶתְּהָ), קָלַלְתָּ אַחֲרָיִם. ז.כג כָּל-זֶה, נִסִּיתִי
בַּחֲכָמָה; אָמַרְתִּי אַחֲכָמָה, וְהִיא רְחוּקָה מִמֶּנִּי. ז.כד רְחוּקָה, מֵה-
שְׁהִיָּה; וְעַמֵּק עַמֵּק, מִי יִמְצָאנוּ. ז.כה סְבוֹתַי אֲנִי וְלִבִּי לִדְעַת וְלָתוֹר,

וּבִקֵּשׁ חֲכָמָה וְחִשְׁבוֹן; וְלִדְעַת רָשָׁע כָּסֶל, וְהִסְכָּלוֹת
הוֹלִלוֹת. ^{ז,כו} וּמוֹצֵא אֲנִי מֵרַמְמוֹת, אֶת-הָאִשָּׁה אֲשֶׁר-הִיא מְצוּדִים
וְחֶרְמִים לְבָה--אֲסוּרִים יְדִיהָ; טוֹב לְפָנַי הָאֱלֹהִים, יִמְלֹט מִמָּנָה,
וְחוֹטֵא, יִלְכָּד בָּהּ. ^{ז,כז} רְאֵה זֶה מְצֵאתִי, אֲמָרָה קֹהֶלֶת; אַחַת לְאַחַת,
לְמֹצֵא חִשְׁבוֹן. ^{ז,כח} אֲשֶׁר עוֹד-בִּקְשָׁה נַפְשִׁי, וְלֹא מְצֵאתִי: אָדָם אֶחָד
מֵאֵלֶּיךָ, מְצֵאתִי--וְאִשָּׁה בְּכָל-אֶלֶּה, לֹא מְצֵאתִי. ^{ז,כט} לֵבָד רְאֵה-זֶה
מְצֵאתִי, אֲשֶׁר עָשָׂה הָאֱלֹהִים אֶת-הָאָדָם יֵשָׁר; וְהִמָּה בִקְשׁוֹ,
חֲשִׁבֹת רַבִּים.

^{ח,א} מִי, כְּהַחֲכָם, וּמִי יוֹדֵעַ, פִּיֶּשֶׁר דְּבָר; חֲכָמַת אָדָם תִּתְּאִיר פָּנָיו, וְעַז
פָּנָיו יִשְׁנָא. ^{ח,ב} אֲנִי, פִּי-מִלֶּךְ שֹׁמֵר, וְעַל, דְּבַרְת שְׁבוּעַת
אֱלֹהִים. ^{ח,ג} אֶל-תִּבְהַל מִפָּנָיו תִּלְדָּךְ, אֶל-תַּעֲמֹד בְּדָבָר רָע: כִּי כָל-

אֲשֶׁר יַחְפֹּץ, יַעֲשֶׂה .ח,דבֹּאֲשֶׁר דְּבַר-מִלֶּדֶךָ, שְׁלֹטוֹן; וּמִי יֹאמַר-לוֹ, מַה-
תַּעֲשֶׂה .ח,ה שׁוֹמֵר מִצְוָה, לֹא יֵדַע דְּבַר רָע; וְעַתָּה וּמִשְׁפָּט, יֵדַע לֵב
חָכָם .ח,ו כִּי לְכָל-חֶפֶץ, יֵשׁ עֵת וּמִשְׁפָּט: כִּי-רָעַת הָאָדָם, רַבָּה
עָלָיו .ח,ז כִּי-אֵינְנוּ יֹדְעִים, מַה-שְּׂיִהְיֶה: כִּי כַּאֲשֶׁר יִהְיֶה, מִי יִגִּיד
לוֹ .ח,ח אֵין אָדָם שְׁלֵיט בְּרוּחַ, לְכֹלֹא אֶת-הַרוּחַ, וְאֵין שְׁלֹטוֹן בְּיוֹם
הַמּוֹת, וְאֵין מְשַׁלַּחַת בַּמְּלַחְמָה; וְלֹא-יִמְלֹט רָשָׁע, אֶת-
בְּעָלָיו .ח,ט אֶת-כָּל-זֶה רָאִיתִי, וְנָתַן אֶת-לִבִּי, לְכָל-מַעֲשֶׂה, אֲשֶׁר
נַעֲשָׂה תַּחַת הַשָּׁמַיִם: עַתָּה, אֲשֶׁר שָׁלַט הָאָדָם בְּאָדָם--לָרַע
לוֹ .ח,י וּבָכֹן רָאִיתִי רְשָׁעִים קִבְּרִים וְנָאוּ, וּמִמְקוֹם קְדוֹשׁ יִהְלְכוּ,
וַיִּשְׁתַּכְּחוּ בְּעִיר, אֲשֶׁר כֹּן-עָשׂוּ; גַּם-זֶה, הִבֵּל .ח,יא אֲשֶׁר אֵין-נַעֲשָׂה
כַּתְּגָם, מַעֲשֶׂה הָרָעָה מְהֵרָה; עַל-כֵּן מָלֵא לֵב בְּנֵי-הָאָדָם, בְּהֵם--
לַעֲשׂוֹת רָע .ח,יב אֲשֶׁר חָטָא, עָשָׂה רָע מְאֹד--וּמֵאֲרִיךְ לוֹ: כִּי, גַּם-
יֹדְעַ אֲנִי, אֲשֶׁר יִהְיֶה-טוֹב לִירְאֵי הָאֱלֹהִים, אֲשֶׁר יִירָאוּ

מִלִּפְנֵי ה'. יִג וְטוֹב לֹא-יִהְיֶה לְרָשָׁע, וְלֹא-יִאָרִיד יָמִים כְּצֵל--אֲשֶׁר
אֵינָנו יֵרָא, מִלִּפְנֵי אֱלֹהִים. ה. יֵשׁ-הֶבֶל, אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה עַל-הָאָרֶץ,
אֲשֶׁר יֵשׁ צְדִיקִים אֲשֶׁר מֵגִיעַ אֲלֵהֶם כַּמַּעֲשֵׂה הַרְשָׁעִים, וַיֵּשׁ רָשָׁעִים
שֶׁמֵּגִיעַ אֲלֵהֶם כַּמַּעֲשֵׂה הַצְּדִיקִים: אֶמְרָתִי, שְׁגִם-זֶה
הֶבֶל. ה. טו וְשִׁבְחֹתַי אֲנִי, אֶת-הַשְּׂמֹחָה, אֲשֶׁר אֵין-טוֹב לְאָדָם תַּחַת
הַשָּׁמֶשׁ, כִּי אִם-לֶאֱכֹל וְלִשְׂתוֹת וְלִשְׂמוֹחַ; וְהוּא יִלְוֵנוּ בְּעֵמְלוֹ, יָמֵי
חַיָּו אֲשֶׁר-נָתַן-לוֹ הָאֱלֹהִים--תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ. ה. טז כֹּאֲשֶׁר נָתַתִּי אֶת-
לְבִי, לְדַעַת חֲכָמָה, וְלִרְאוֹת אֶת-הָעֵנָן, אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה עַל-הָאָרֶץ: כִּי
גַם בַּיּוֹם, וּבַלַּיְלָה--שָׁנָה, בְּעֵינָיו אֵינָנו רֹאֶה. ה. יז וְרֹאִיתִי, אֶת-כָּל-
מַעֲשֵׂה הָאֱלֹהִים, כִּי לֹא יוֹכֵל הָאָדָם לְמַצּוֹא אֶת-הַמַּעֲשֵׂה אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה
תַּחַת-הַשָּׁמֶשׁ, בְּשֵׁל אֲשֶׁר יַעֲמַל הָאָדָם לְבַקֵּשׁ וְלֹא יִמָּצֵא; וְגַם אִם-
יֹאמֶר הַחֲכָם לְדַעַת, לֹא יוֹכֵל לְמַצּוֹא .